

slaget i Aar adskiller sig fra Forslaget i Fjor.

Jeg skal derefter gaa over til at tale om nogle ny Ting, der ere komne til siden i Fjor, og som jeg anser det for min Skyldighed som Ordfører for Forslagsstillerne at fremdrage her til Belysning af den foreliggende Sag og — det glæder mig at kunne sige det — til yderligere Støtte for vort Forslag. Det første ny Faktum er jo, at den daværende Justitsminister ikke mere er Justitsminister, men at vi have faaet en ny. Til Skade for Forslagets Fremme kan det næppe være. Jeg haaber, det maa være til Gavn, men derom maa jeg naturligvis afvente den ny Justitsministers Udtalelser. Det næste ny Faktum, jeg vil fremhæve, er, hvad der er passeret i Norge siden i Fjor. Hvad angaar den i dette Emne saa overordentlig righoldige Litteratur, vil jeg her nævne, at der i Norge er holdt et Foredrag den 24de Marts i Aar af Rigsadvokat Getz, hvem der efter Forslagsstillerens Mening skyldes saa meget i denne Sammenhæng. Jeg tillader mig at henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa dette Foredrag, som sikkert vil kunne faas i Biblioteket. Det indeholder mange ypperlige Ting om Sagen. Det er i øvrigt ikke Litteratur, men Kendsgerninger af mere lovgivningsmæssig Beskaffenhed, jeg vil nævne. Der er nemlig deroppe i Norge passeret det, siden vi have haft denne Sag for her, at der har været nedsat en Kommission til Behandling af Sagen. Kommissionen bestod af Rigsadvokat Getz som Formand, Stadsfysikus Bentzen, Professor Boeck, Medicinaldirektør Holmboe og Bureauef i Justitsdepartementet Lambrechts, altsaa 5 Medlemmer. Der knytter sig til denne Kommission den Mærkværdighed, at den naaede at tilendebringe sit Arbejde i et Tidsrum af 3 Uger. Den blev nedsat ved en justitsministeriel Skrivelse af 26de April 1899 og afgav sin Betænkning allerede den 19de Maj. Dette til Eksempel for vore Kommissioner. I denne Betænkning fremsattes saa et Forslag til Lov med samme Tittel som vort Forslag, hvilken Tittel jo atter var tagen fra Advokat Getz' gamle Forslag fra 1892. Kun er der byttet om paa Ordene, saaledes at det hedder „Forslag til Lov til Modarbejdelse af venerisk Smitte og offentlig Usædelighed“. Det Lovforslag, som blev fremsat i denne Betænkning, kom ikke straks offentlig frem, men blev afgivet til Regeringen. Denne har imidlertid nu i Overensstemmelse med, hvad der blev bebudet i Trontalen — det

ville ærede Medlemmer have set af Telegrammer til vore Blade — fremsat Kommissionens Forslag som sit Forslag. Det foreligger altsaa nu officielt som Regeringens Forslag for det norske Storting og har jo derved faaet forøget Betydning. Jeg vil dog straks indskyde, at skønt dette Forslag bærer den samme Tittel som vort, er dets Ramme ikke saa omfattende som vort. De egentlige strafferetlige, eller om man vil, mere politiretlige Dele af vort Forslag findes ikke i dette; de findes nemlig til Dels i et andet Lovforslag, som blev fremsat fra den norske Regerings Side i forrige Samling — jeg ved ikke, om det er blevet fremsat igen i Aar. Det er Forslaget til en ny almindelig borgerlig Straffelov for Norge. Inden jeg gaar over til at omtale Kommissionens, nu af Regeringen, fremsatte Forslag, skal jeg nævne de Bestemmelser i dette tidligere Regeringsforslag, der svare til vore Bestemmelser i dette Lovforslag af strafferetlig Natur, altsaa særlig vore §§ 1—5. Første Stykke af § 1 i vort Forslag, der jo vakte saa megen Diskussion under Forhandlingerne i Fjor, findes i det norske Forslags § 378. — Det er jo hele den almindelige borgerlige Straffelov, der behandles, og man skal derfor ikke forundre sig over de mange Paragraffer. Den norske § 378 lyder saaledes: „Hvo som enten ved Ord, Tegn eller uanstændig Opførsel paa offentligt Sted eller paa nogen Maade, som er egnet til at vække offentlig Forargelse, utvetydig opfordrer eller indbyder til Utugt, eller som ved offentlig Bekendtgørelse søger indledet utugtig Forbindelse, eller som medvirker hertil, straffes med Fængsel indtil 3 Maaneder, men i Gentagelsestilfælde indtil 6 Maaneder. Under formildende Omstændigheder kan Bøder anvendes“. De Herrer ville se, at det falder i det store og hele ganske sammen med vort Forslags § 1. Der er kun dette, at den, som ved offentlig Bekendtgørelse søger at indlede utugtig Forbindelse, er taget med i det norske Forslag, medens det ikke findes i vort. Hvad angaar andet Stykke i vor § 1, da findes der ogsaa noget tilsvarende i det norske Straffelovforslag. Det findes i dens § 197. Jeg haaber, jeg har den højterede Formands Tilladelse til at citere disse Paragraffer. Disse Forslag findes vel nok i Biblioteket, men de ere dog vist lettere tilgængelige for ærede Medlemmer, naar jeg tillader mig at oplæse dem her. Det hedder i den nævnte Paragraf: „Hvo, som forfører nogen Person under 18 Aar eller nogen Person under 21 Aar, der staa under